

cròniques

tampoc per ferrocarril, i no està previst solucionar-ho. Encara que en les campanyes electorals tot són promeses –després incomplertes; no és d'estranyar, doncs, el menyspreu i la desconfiança cada vegada majors per la classe política– i que hi ha gent del terròs en càrrecs d'importància en conselleries de la Generalitat, les coses no han variat.

Però la decepció ha augmentat ara encara més amb l'aprovació inicial de l'Eix Transversal Ferroviari, que de Vic va a Girona, i no a Olot i Figueres, com estava previst inicialment i que seria el que la comarca necessitaria per al seu desenvolupament; així ho han entès i demanat els consells comarcals d'Osona, la Garrotxa i l'Alt Empordà. La drecera natural des de la frontera al centre de Catalunya és l'eix Figueres-Olot-Vic, com ara es posa de manifest amb el túnel de Bracons, que ha motivat mesures per evitar el flux de camions que des de diverses parts de la península van cap a la frontera, sense tenir fetes les variants d'Olot i les Preses –tot i les corresponents promeses–, la qual cosa fa impossible absorbir tot aquest trànsit. La sensibilitat dels polítics cap a les necessitats d'algunes comarques és mínima, i l'incompliment dels terminis anunciats és *zapateresca*, adjectiu ben viu encara que inexistent.

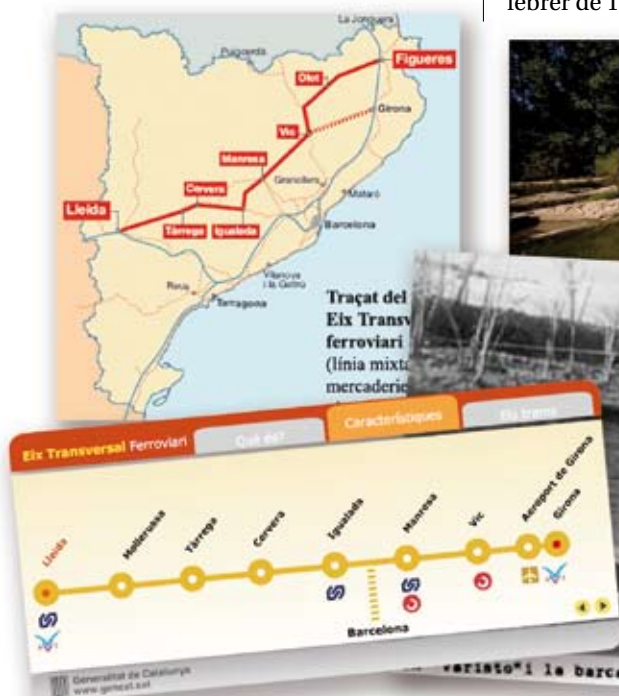
Ponts que van per llarg És sorprenent el volum d'estudis generats a l'entorn dels corredors ecològics, les anelles verdes i la protecció de ribes fluvials a la zona del Gironès. Darrerament, la *verdocràcia* i la *cucafilia* estan tan en voga que és difícil trobar un projecte més gros que un embornal al carrer que no vagi acompanyat d'una tesi de contingut sostenible (imprès en insostenible paper ecològic, naturalment).

Sorpren –insisteixo– tant d'interès per la fauna i la flora mentre els humans hem de fer voltes i més voltes en vehicles contaminants per anar de Sant Gregori a Aiguaviva o de Celrà a Cervià de Ter, per posar dos exemples d'incomunicació viària a la comarca.

«Ben mirat, hi ha molts pocs ponts sobre el riu Ter. Dies passats hi va haver un accident entre Sant Jordi i Flaçà perquè uns motoristes van voler passar pel dret, aprofitant la via del tren. Si anem a l'altre costat de Girona no trobem cap pont fins a Bonmatí. La gent de Salt i de Bescanó han de fer una gran volta per anar a Sant Gregori, que en línia recta cau a quatre passes», escrivia Pep Collelldemont al *Punt...* el febrer de 1980.

Han passat gairebé 30 anys des de l'escrit d'en Pep –si hem de comptar des del primer que en va parlar públicament, ens remuntaríem als anys 20– i així estem: esperant que el projecte de remodelació de l'N-141, «la carretera de la vergonya», més o menys esbossat des del juny de 2006, es comenci a moure. Com tants d'altres que van a pas... de cuca.

Vil·la romana a Vilablareix Amb la de vegades que havíem anat –amb familiars o amics– a treure el nas a l'esplanada de davant l'església de Vilablareix, per l'aplec de Sant Roc, i ara resulta que teníem sota els nostres peus una vil·la romana per estrenar, arqueològicament parlant, és clar. El bon fer dels arqueòlegs del projecte Gerunda, impulsat per la UdG, hi ha posat al descobert unes restes d'un establiment agrícola que funcionà del s. I aC al s. IV dC. Esperem que noves troballes com aquesta vagin completant el mapa d'establiments d'aquells segles a la zona del Gironès, i que obres de tanta envergadura com les que s'estan portant a terme (TAV, MAT) aportin pistes sobre nous jaciments. Perquè, amb el que arribaran a gratar, és estadísticament molt probable que es trobin amb algun poblat ibèric o una vil·la romana tan important com la de Bell-lloc del Pla. El temps ho dirà. Si continuen les llevantades rebentant passejos marítims i el sol i platja s'ensorren, haurem d'oferir alguna cosa més sòlida als visitants, no? I què més sòlid que les restes arqueològiques, que han aguantat tants aplecs?

XAVIER ABRIL

XAVIER PI